România fără Justiție

Fiat justitia, ruat caelum!

Legile absurde, abuzive, umilitoare și criminale sunt … pentru „binele nostru” 😉

Publicat de *Snake* pe *februarie 4, 2024*
Publicat în: Justitie. Un comentariu
i
12 Votes

„Într-o zi, **un catâr fericit** și singur păștea iarba pe o câmpie.
Un bărbat a venit și i-a vorbit:
– Catârule, dar ce cauți aici, singur, **nu știi că au fost văzuți haite de lupi răpitori în nord?**
– Mănânc. Nu știu nimic despre asta, răspunse catârul.
– Dar e adevărat! Ești în pericol. De ce nu vii cu mine? Am o casă mare, iar afară sunt garduri de lemn care pot opri orice lup. Iarna am și căsuțe calde, pline de paie. Sunt și alți catâri, ca tine. Am iesle pline iarbă, unde nici macar nu ar trebui sa te apleci, pentru că sunt la înălțimea gurii tale. O fac pentru binele tău.
Catârul s-a lăsat convins și l-a urmat pe bărbat.
Odată ce au ajuns în acel tărâm al făgaduinței, care nu era altceva decât o fermă, animalul a fost lăsat să intre. Totul era adevărat, nu putea intra niciun lup, ieslele erau pline și erau și alții ca el.

Catârul a început să se uite în jur și a văzut că ceilalți catâri aveau bucăți ciudate de fier, sub copite.
– Sunt folosite pentru a te împiedica să aluneci și pentru a-ți proteja copitele, a spus un catâr, văzându-l intrigat.
– Interesant, acel om este foarte bun. Dar ce sunt acele obiecte ciudate, în jurul gâtului vostru?
– Ele servesc pentru a ne face să ne simțim mai bine în timp ce facem exerciții fizice, care ne mențin sănătoși.
– Ah, atunci omul ăla chiar trebuie să fie cu adevărat bun!
În timp ce spunea acestea, un alt catâr, foarte bătrân, acoperit de noroi, l-a strigat:
– Tinere, vino aici, trebuie să vorbesc cu tine!
– Ce este, cătâr bătrân?
– Nu-i asculta, nu mai văd realitatea. Sunt convinși că totul servește să-i protejeze și să-i facă să se simtă bine.
– Și nu-i așa?
– Nu! Toți am fost liberi odată. Omul acela ne-a convins că există o amenințare, ne-a propus o soluție și ni s-a părut buna și corectă.
– Dar gardul chiar ne protejează de lupi!
– Gardul este acolo pentru a ne ține înăuntru. Suntem prizonieri!
– Dar mâncare este din belșug, omul ăla ne dă fără să ceară nimic!
– Ne dă mâncare pentru că fără ea nu am putea lucra pentru el!
– Să muncim pentru el?
– Da, chiar cu acele obiecte în jurul gâtului, la care te-ai uitat mai devreme!
– Articolele de antrenament?
– Sunt ,,juguri", mușcăm de căpăstru. Și nu sunt pentru antrenament, ci să ne facă să lucrăm pământul și să cărăm lemne în spate!
– Doamne, acesta este iadul! Dar de ce nu reacționează nimeni?
– Pentru că fiecare dintre acei catâri nu au crezut ce ți-am spus eu. Nici eu nu am crezut, cu ani în urmă. Nu era niciun lup prin preajmă, omul acela a vrut doar să ne înrobească. S-au obișnuit. Cu efortul, cu hamul, cu toate limitarile.
– Dar ceilalți catâri care nu te cred nu văd că ai dreptate în fapte? Nu văd că sunt prizonieri, că sunt sclavi?
– Nu, ei mai cred că există lupi, că gardurile îi protejează, că proprietarul este un filantrop care îi hrănește și îi face sănătoși și puternici cu ,,exercițiul fizic".
– Cum este posibil?
– Se numesc credințe, tinere catâr. Dacă crezi cu fermitate în ceva ce ți-a fost ,,servit" treptat ca adevăr, nu te vei răzgândi în privința lui fără ca mintea ta să nu facă un efort și fără să poți recunoaște că ai greșit. Mințile acelor catâri trebuie să fie în concordanță cu ceea ce ei consideră a fi adevăr. Recunoașterea unei greșeli necesită smerenie și deschidere, dar ei au mintea închisă și mândră, au prea multe temeri. Și astfel rămân fericiți sclavi, gândindu-se că într-o zi lupii vor dispărea și vor fi liberi să plece.
– O să-i conving că nu este așa.
– Îți vei pierde timpul. Subminează securitatea unei minți închise și singurul lucru pe care îl vei obține va fi condamnarea ei. Te vor considera nebun, chiar periculos. Mai bine gândește-te cum să părăsești această incintă, înainte ca frâiele să-ți frangă gura și greutățile să-ți îndoaie spatele. Când găsești o soluție, ia-mă și pe mine.
– Vrei să faci asta?
– Vezi și alți catâri bătrâni aici? „Filantropul" ăla scapă de toți catârii care nu-l mai pot sluji. După o viață de sacrificiu, aceasta este răsplata.
După acele cuvinte, catârul sălbatic a început să lăcrimeze de disperare.

– Este inutil să plângi pentru ei, nu mai poți face nimic. Ceea ce este util este să scapi din sclavia asta mascată, terifiantă pe care ei o numesc „siguranță”. Și amintește-ți mereu, când ești în libertate, că cele mai periculoase cuvinte pentru cei liberi sunt: !!!O fac pentru binele tău!!!”

Un comentariu la “Legile absurde, abuzive, umilitoare și criminale sunt … pentru „binele nostru” 😉”

Mihnea Trandafir pe februarie 4, 2024 la 9:57 pm a spus:
Asta înseamnă să nu-ți pui întrebări și să nu ai mai multe perspective din care să vezi o situație

Tema: Parament de WordPress.com.